

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Zálešákové a soudců JUDr. Petry Flídrové a Mgr. Jiřího Vašíčka ve věci žalobkyně **J. T.**, nar. XXXX, bytem v XXXX, XXXX, zastoupené Českomoravskou konfederací odborových svazů, se sídlem v Praze, nám. W. Churchilla 2, pro doručování JUDr. Šárka Heinzová, regionální poradenství ČMKOS, Brno, Malinovského nám. 4, proti žalované **České republice – Krajskému ředitelství Policie Jihomoravského kraje**, IČ 75151499, se sídlem v Brně, Kounicova 24, o náhradu škody, o odvolání žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 4. prosince 2009, č.j. 47 C 172/2008-43,

t a k t o :

I. Rozsudek soudu I. stupně se **z r u š u j e** a řízení se **z a s t a v u j e**.

II. Po právní moci usnesení bude věc postoupena Policii ČR, Správě Jihomoravského kraje, se sídlem v Brně, Kounicova 24.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

O d ů v o d n ě n í

Výše uvedeným rozsudkem soud I. stupně zamítl žalobu, kterou se žalobkyně domáhala, aby jí žalovaná zaplatila částku 128.232,- Kč s 9,5% úrokem z prodlení od 15. 7. 2007 do zaplacení (výrok II.). Dále soud I. stupně ohledně úroku z prodlení ve výši 1,25% ročně z částky 128.232,- Kč za dobu od 15. 7. 2007 do zaplacení řízení zastavil (výrok I.). O nákladech řízení rozhodl soud I. stupně tak, že žalovanému právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok III.).

Proti tomuto rozsudku podala odvolání žalobkyně. V něm nesouhlasí se závěrem soudu I. stupně v tom směru, že na základě zákona č. 361/2003 Sb. o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů má příslušník nárok na náhradu škody dle ust. § 100 a následujících citovaného zákona. K tomu uvádí, že dle jejího názoru není možné se v případě žaloby na náhradu škody z utrpeného pracovního úrazu odvolávat na ust. § 169 citovaného zákona, jak je uvedeno v odůvodnění napadeného rozsudku. Žaloby v náhradách škody ať už z pracovního či služebního poměru projednávání dle ust. § 7 o.s.ř. civilní soudy tak, jak tomu bylo u žalobkyně při prvním utrpeném pracovním úrazu proti stejnému zaměstnavateli v roce 2004 projednávaného u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 44 C 273/2005, který nabyl právní moci dne 11. 6. 2009. Z těchto důvodů považuje napadené rozhodnutí za nesprávné a navrhla jeho zrušení a vrácení věci soudu I. stupně k dalšímu řízení.

K odvolání žalobkyně se vyjádřila též žalovaná. Tato považuje napadené rozhodnutí za věcně správné s tím, že o tom, zda předmětný úraz byl či nebyl služební, rozhodl již pravomocně policejní prezident rozhodnutím ze dne 10. 3. 2008. Z těchto důvodů navrhla potvrzení napadeného rozhodnutí.

Předtím, než se odvolací soud začal zabývat věcnou stránkou žalobkyní podaného odvolání, zabýval se tím, zda v dané věci je dána pravomoc soudu rozhodnout o takto uplatněném nároku. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že žalobkyně se podanou žalobou domáhá uložení povinnosti žalované, aby tato jí zaplatila částku 128.232,- Kč s příslušenstvím, když k opodstatnění svého návrhu uvádí, že žalobkyni vznikla škoda v souvislosti se služebním úrazem, který se jí stal při výkonu služby dne 15. 5. 2007.

Podle ust. § 7 odst. 1, 2, 3, 4 zák. č. 99/1963 Sb. občanského soudního řádu (dále jen o.s.ř.) v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány. Spory a jiné právní věci uvedené v odstavci 1, o nichž podle zákona rozhodly jiné orgány než soudy, soudy v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují za podmínek uvedených v části páté tohoto zákona. Jiné věci projednávají a rozhodují soudy v občanském soudním řízení, jen

stanoví-li to zákon. Pravomoc soudů ve věcech správního soudnictví upravuje zvláštní zákon.

Podle ust. § 2 odst. 1 zák. č. 361/2003 Sb. ve věcech služebního poměru příslušníků jedná a rozhoduje jménem státu ředitel bezpečnostního sboru, není-li dále stanoveno jinak. V rozsahu jím stanoveném jedná a rozhoduje též vedoucí organizační části bezpečnostního sboru. Podle ust. § 170 zák. č. 361/2003 Sb. v řízení ve věcech služebního poměru se rozhoduje o právech nebo povinnostech účastníků. Podle ust. § 171 zák. č. 361/2003 Sb. řízení ve věcech služebního poměru se nevztahuje na: a) přijímací řízení, b) služební hodnocení, c) vyslání na služební cestu, d) vyslání na studijní pobyt, e) vyslání na ozdravný pobyt, f) nařízení služební pohotovosti, g) rozvržení doby služby v týdnu, h) nařízení služby přesčas, i) určení nástupu dovolené a odvolání z ní, j) udělování služebního volna s poskytnutím služebního příjmu. Podle ust. § 196 odst. 1 zák. č. 361/2003 Sb. účastník může podat žalobu u soudu proti rozhodnutí, které bylo vydáno v řízení podle tohoto zákona, do 60 dnů od právní moci rozhodnutí.

Odvolací soud po posouzení uplatněného nároku dospívá k závěru, že zde není dána pravomoc soudu rozhodovat o takto žalobkyní uplatněném nároku. Jak vyplývá z výše uvedeného ustanovení občanského soudního řádu, soudy rozhodují spory a jiné právní věci, které vyplývají z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány. Jak však vyplývá z výše uvedených ustanovení zákona č. 361/2003 Sb., pokud jde o záležitosti ve věcech služebního poměru příslušníků bezpečnostních sborů, rozhoduje v těchto věcech jménem státu ředitel bezpečnostního sboru, není-li v zákoně č. 361/2003 Sb. uvedeno jinak.

Podle ust. § 169 a následující zákona č. 361/2003 Sb. v těchto ustanoveních je upraveno řízení ve věcech služebního poměru. V ustanovení § 171 je z řízení ve věcech služebního poměru vyňato několik oblastí, to znamená, že pouze ve vyjmenovaných věcech se řízení ve věcech služebního poměru neuplatní. Pokud jde o otázky služebního úrazu a případného nároku z nich, tedy nároku na náhradu škody, tyto vyňaty z řízení ve věcech služebního poměru nejsou. Tomu koneckonců odpovídá i ustálená judikatura jak Nejvyššího soudu ČR, tak Nejvyššího správního soudu ČR a v neposlední řadě též Ústavního soudu ČR.

V této souvislosti lze odkázat například na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 21 Cdo 1170/2008, 21 Cdo 1270/2002 a v neposlední řadě též 21 Cdo 2379/2006. Právě s ohledem na zásadní odlišnosti služebního poměru policistů od pracovněprávních poměrů upravených zákoníkem práce je třeba vnímat speciální zákonná ustanovení vymezená v zák. č. 361/2003 Sb. Podle uvedené právní úpravy řeší kromě vyjmenovaných věcí v ust. § 171 všechny tyto věci nejprve příslušný policejní funkcionář (v tomto případě ředitel Krajského ředitelství Policie správy Jihomoravského kraje), kdy proti jeho rozhodnutí je možno podat opravný prostředek k policejnímu prezidentovi a následně v případě nesouhlasu s uvedeným rozhodnutím (tedy i s rozhodnutím policejního prezidenta), je možno požádat o soudní přezkum správního rozhodnutí, a to ve správním soudnictví, nikoli podat u obecného soudu samostatnou žalobu na náhradu škody.

Ze všech těchto důvodů tedy odvolací soud s ohledem na nedostatek pravomoci rozsudek soudu I. stupně zrušil a řízení zastavil s tím, že věc bude po právní moci tohoto usnesení postoupena Policii ČR, Krajskému ředitelství správy Jihomoravského kraje jako orgánu, který má pravomoc uvedenou věc rozhodnout.

I když procesní zavinění za zastavení řízení s ohledem na nedostatek pravomoci nese žalobkyně jako ta, která podala žalobu, odvolací soud při rozhodování o náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů nepřiznal náklady žádnému z účastníků, neboť žalovaná se v průběhu řízení před soudem I. stupně vzdala náhrady nákladů řízení a v odvolacím řízení jí, jak vyplývá z obsahu spisu, žádné náklady nevznikly.

Proti tomuto usnesení je možno podat dovolání, a to ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR, prostřednictvím soudu, který rozhodoval v I. stupni.

V Brně dne 26. ledna 2011

JUDr. Eva Zálešáková, v. r.

předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

Ivana Vězdová

